

altid kun er bleven affordret for de Heste, der findes i Kjøbenhavn indenfor Voldene, ikke derimod for de udenfor disse, i stedse stigende Maalestof opstaldebde Heste, hvad der staar i Forbindelse med den i tidligere Tid i saa mangfoldige Retninger gennemførte Regel, at de paa en Kjøbstads udenbys Grunde Boende langtfra vare i Besiddelse af alle Kjøbstadens Rettigheder, men paa den anden Side eiheller ansaas pligtige til at bære alle Kjøbstadens Byrder. — Bestemmelsen om, at der for udenlandste Heste skal svares en forhøjet Afgift, overholdes i Virkeligheden ikke, da det vilde være forbundet med uovervindelige praktiske Vanskeligheder. Hvorvidt Udgangen til ved frivillig Subskription at opnaa Fritagelse for at erlægge Hestefat nogenstinde er benyttet, har ikke kunnet oplyses; i mere end 20 Aar er det i alt Fald ikke flet.

Rettondbytten af Hestefatten — der tilfalder den ovennævnte, ved Anordning af 7de December 1770 oprettede Opfostringsstiftelse, der, efter ved fgl. Resolution af 17de Juni 1803 at være forenet med den ved Reskript af 13de Marts 1750 funderede Jødselsstiftelse, nu benævnes den kongelige Jødsels- og Pleiestiftelse — har i Aarenes Løb varieret noget, alt efter Størrelsen af Hesteholdet. Stiftelsens Indtægt af Staten har i efterfølgende Tæmaar gennemsnitlig udgjort:

i 1869—73.....	6,666 Kr.
i 1874—78.....	7,105 —
i 1879—83.....	7,273 —

Udbyttet er saaledes jævnt stigende og har i Aaret 1883 endog andraget noget over 7,700 Kr.

Det vil af Foranstaaende fremgaa, at Stattens nuværende Ordning i flere Henseender er uheldig. Det er saaledes indlysende, at det for Skattebyrden maa stille sig som en Ubillighed, at der, som anført, ikke betales Skat af de paa Stadens Grund udenfor den ældre Voldlinie opstaldebde Heste, uagtet den tidligere bestaaende Forskjel mellem Stadens indenbys og udenbys Grunde (Forslæderne) ellers som Regel forlængst er ophørt. Ikke mindre støbende maa det siges at være, at de Heste, der tilhøre de udtryffeligt undtagne Klasser af Næringsdrivende, ere fritagne for Skat, selv om de udelukkende anvendes til Lurus, medens der for de Heste, der tilhøre alle andre Næringsdrivende, skal svares Skat, om de end alene anvendes til Arbeidsbrug. Det er derfor let forklarligt, at der i de senere Aar er fremkommet forskellige Andragender om, at Hestefatten enten maatte blive ganske ophævet eller i alt Fald fordelt paa en mere ligelig Maaade, end nu er

Tilfældet. Det seneste af disse Andragender er af Bognmandsforeningen i Kjøbenhavn indgivet til Rigsdagen i Samlingen 1878—79 (jvfr. Rigsdagstidende Tillæg B. S. 563); allerede forinden var det imidlertid af Ministeriet taget under Overveielse, om der ikke kunde være Grund til at søge det bestaaende Forhold omordnet, hvorefter Skatten opkræves af Kjøbenhavns Kommune, men Udbyttet af samme tilflyder den fgl. Jødsels- og Pleiestiftelse, navnlig derved, at der af Kommunen hvedes denne et fast aarligt Bederlag. Forhandling herom var indledet med Kjøbenhavns Magistrat, der tillige opfordredes til at foretage en Revision af den hele Maaade, hvorpaa Hestefatten paalignes. I Genhold hertil er der, efter Forhandling med Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet som det Ministerium, under hvilket Jødsels- og Pleiestiftelsen henhører, og Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, fra denne fremkommet et Forslag til en Omordning af Hestefatten i Kjøbenhavn, hvorefter Skatten udelukkende kommer til at hvile paa Heste, der helt eller tildeels anvendes til Personbefordring, og dens Udbytte i et nærmere angivet Forhold skal tilfalde dels den omtvænte Stiftelse dels Kjøbenhavns Kommune.

Skjøndt der næppe i og for sig vilde kunne gjøres Indvending imod, at det blev paalagt Kjøbenhavns Kommune til Jødsels- og Pleiestiftelsen at udrede et aarligt Bidrag, der svarede til den Indtægt, Stiftelsen har havt af Hestefatten, naar det derved kunde opnaas, at en Del af Byens Borgere bleve fritagne for en Afgift, der for dem maa stille sig som en Bevning af de iøvrigt ophævede Næringskatter, har Kommunebestyrelsen dog næret Betænkelighed ved at søge Hestefatten ophævet, fordi denne Skat efter hele sit Anlæg fortrinnsvis hviler paa de private Besiddere af Heste, der holdes til Prag, Bekvemmelighed eller Forsnielise; forsaavidt den bl. a. ogsaa rammer Bognmændene, beskattes disse kun af de Heste, de holde for at tilfredsstille deres Kunders Trang i samme Retning. Hestefatten maa derfor i det væsentlige betragtes som en Luxusstat i Lighed med Brændevinsafgiften, Afgiften af Stuepil og Kunst, Afgiften af Dands, Billardhold, Reglebane etc. samt Hundeafgiften, og den danner derved, uagtet den i fiscal Henseende for Tiden ikke har stor Betydning, et Led i en Række af Skattelove, der høre med til det kommunale Skattefytem og ikke bør udgaa af dette.

I Genhold til disse, af Kommunalbestyrelsen fremhævede Betragtninger har Ministeriet troet at burde søge den foreslæede Ordning gennemført ved at fremsætte nærværende Lovforslag, der i alt væsentligt er affattet i Over-